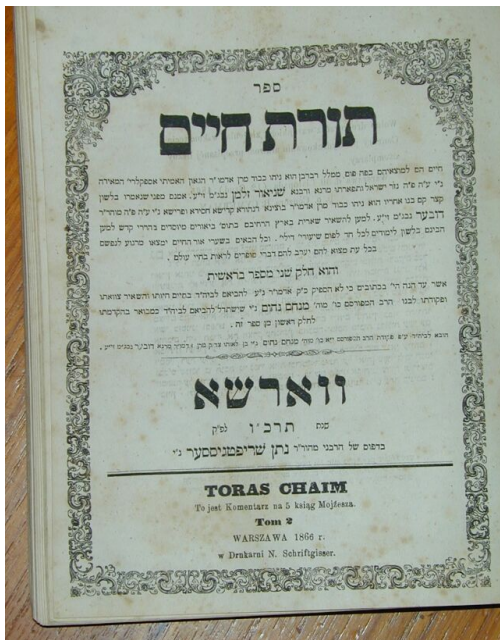

מאורות אל העבר

ט כסלו תקפ"ח | 28/11/1827

תורת חיים, אחד מחיבוריו של האדמו"ר האמצעי, צילום:ויקיפדיה, נחלת הכלל

מפת עולם

האדמו"ר האמצעי

"וכידוע, המסופר בספר חסידים שאילו היו חותכים בבשרו של אדמו"ר האמצעי היה נוטף (לא דם, אלא) חסידות". כך תיאר האדמו"ר האחרון מליובאוויטש את דמותו של האדמו"ר האמצעי - רבי דובער שניאורי. הרב דובער היה האדמו"ר השני בשושלת חב"ד. נולד בשנת 1773, והיה בנו וממלא מקומו של אביו, רבי שניאור זלמן מלאדי, מייסד חסידות חב"ד. ערך ופרסם את כתבי אביו. תורתו התאפיינה במאמרים ארוכים מאוד, לעיתים בני מאות עמודים, המבוססים על מאמרים קצרים שאמר אביו. מאמריו וספריו נכתבו על פי נושאים מוגדרים בתורת החסידות, והוא דרש מחסידיו עיון שכלי וריכוז מעמיק כדי להבינם. עם עלייתו לכס האדמו"רות, החל במסע בין העיירות השונות ברוסיה הלבנה ובהן היה אומר מאמרים. כשהגיע לעיירה ליובאוויטש, קבע שם את מושבו, ושמה של העיירה עד היום מזוהה עם חסידות חב"ד. קבוצה מחסידיו נשלחה לארץ ישראל, ואנשיה הקימו התיישבות חסידית בחברון. נעצר בידי הממשל הרוסי בעקבות הלשנה של מתנגדי החסידות, ויום שחרורו נחגג עד היום כאחד מחגי חב"ד. נפטר בט' בכסלו תקפ"ח (28.11.1827).

